

Α-ΝΟΗΤΕΣ ΑΣΥΜΒΑΤΟΤΗΤΕΣ!

Δημήτρης Μπάκας

ΠΡΟΟΙΜΙΟ.

Πόλωση είναι η μαγική έννοια για συσπείρωση ατόμων. Τα κόμματα σε αυτή οφείλουν την υπόστασή τους. Επιστρατεύονται εύηχες και βαρύγδουπες λέξεις, με ευρύτατο περιεχόμενο, που δύσκολα προσδιορίζεται. Ο καθένας το εννοεί σύμφωνα με το δικό του κώδικα ενδιαφερόντων και προπαντός των συμφερόντων του.

Όσο πιο εμφανής είναι η διαφορά τόσο πιο ισχυρότερη η πόλωση και η συσπείρωση. Η υπερβολή προκαλεί τον απόλυτο διαχωρισμό.

Οι μεν με τις ορθές ιδέες και οι αντίπαλοί τους με τις εσφαλμένες. Ακριβώς το αντίθετο ισχυρίζονται οι άλλοι. Και οι πολλοί μένουν αμήχανοι. Τι να διαλέξουν άραγε!

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.

Η δημοκρατία αναδεικνύει τις διαφορές. Στην πραγματικότητα τις «θέλει». Τις έχει ανάγκη. Γιατί με αυτές αποκαλύπτονται όλες οι πλευρές της πραγματικότητας. Από την, εν μέτρω, εκδήλωση των διαφορών αναφύονται η μοναδικότητα, η διαφορετικότητα, η ατομικότητα. Κοντολογίς η προσωπικότητα των μελών της.

Ο νους του ανθρώπου, όπως, άλλωστε, όλα τα αισθητήρια όργανά του διακρίνουν πιο εύκολα τις αντιθέσεις και λιγότερο τις ομαλότητες και τις αρμονίες.

Στο μικρό αυτό άρθρο δεν θα ασχοληθούμε με έννοιες, που φαίνονται ως άκρως αντίθετες αλλά στην πραγματικότητα έχουν δυσδιάκριτα όρια μεταξύ τους, όπως: πρόοδος και συντήρηση, δεξιά και αριστερά, ηθικό και μη, αληθινό και ψεύτικο.

Θα σταθούμε σε δυο τρανταχτά συνθήματα: **Ανθρώπινα Δικαιώματα, Ελευθερία, Δημοκρατία** απέναντι στα: **Οικογένεια, Πατρίδα, Θρησκεία.**

Είναι άραγε ασύμβατες αυτές οι ωραίες ιδέες! ή κρύβεται μια σκοπιμότητα διχοστασίας, οπότε είναι ψευδές το δίλημμα!

ΟΡΟΙ- ΕΝΝΟΙΕΣ ΚΑΙ ΣΥΣΧΕΤΙΣΜΟΙ.

Οικογένεια: Ομάδα ατόμων, που συνδέονται μεταξύ τους με δεσμούς αίματος, γάμου, υιοθεσίας και διαμένουν κάτω από την ίδια στέγη. Είναι η ζεστή φωλιά, στην οποία επωάζεται ως καρπός αγάπης η ίδια η ζωή. Εκεί το άτομο δημιουργεί τα πρώτα και πιο σταθερά ριζώματα της προσωπικότητας. Στεριώνει την ατομικότητά του με την ένταξη σε στενό αλλά συμπαγές ανθρώπινο σύνολο. Στο πρόσωπο της μητέρας αναγνωρίζει τον άλλον, ως καθρέφτη του εαυτού του. Στην Οικογένεια δομούνται τα θεμέλια της ανθρωπινότητας.

Πατρίδα: Ο τόπος γεννήσεως ή εγκαταστάσεως, όπου το άτομο διαμορφώνεται ως προσωπικότητα. Είναι η διευρυμένη μεγάλη οικογένεια. «Δίχως Πατρίδα δεν ζει η ανθρώπινη ψυχή». Μέσα στην Πατρίδα γίνεται το μεγαλύτερο συνειδητό πλάτεμα του εαυτού μας. Δημιουργείται και το βαθύτερο ρίζωμα στο χρόνο, στην ιστορία και την αιωνιότητα.

Θρησκεία: Ταυτίζεται, συνήθως, με το θρησκευτικό δόγμα. Αλλά συνιστά ένα βαθύτερο συναίσθημα πίστεως, στην αξία της ιερότητας, με την οποία εκφράζεται η ύπατη σχέση του ανθρώπου με το Θείο. Δημιουργεί την πιο στερεή σύνδεση του ανθρώπου με το άπειρο και με την αιωνιότητα. Οι άνθρωποι, στην πλειονότητά τους, βρίσκουν τη νοηματοδότηση και ισορροπία του βίου τους. Οι αρνητικές πρακτικές της οφείλονται στην κακή και δογματική εφαρμογή. Ήτοι είναι εκτροπές από την θεώρηση του Υπέρτατου Όντος, ως κρυστάλλωση της Σοφίας, του Κάλλους και του Αγαθού. Το αγνό θρησκεύεσθαι συμβάλλει στη ειλικρινή **αδελφοσύνη**, που είναι η ύπατη αξία μετουσίωσης του ατόμου σε πρόσωπο.

Ανθρώπινα δικαιώματα: « Όλοι οι άνθρωποι γεννιούνται ελεύθεροι και ίσοι στην αξιοπρέπεια και τα δικαιώματα. Είναι προικισμένοι με λογική και συνείδηση και οφείλουν να συμπεριφέρονται μεταξύ τους με πνεύμα αδελφοσύνης» {ΟΗΕ}. Είναι βασικά δικαιώματα και

θεμελιώδεις ελευθερίες που δικαιούνται όλοι οι άνθρωποι. Το δικαίωμα στη ζωή και ελευθερία, η ισότητα απέναντι στο νόμο κλπ. Έχουν, ως βασική προϋπόθεση τον άνθρωπο ως πρόσωπο. Ο σεβασμός στο πρόσωπο του άλλου περιορίζει στο ελάχιστο τις ατομικές ελευθερίες. Όταν αυτό γίνει συνειδητά αποδεχτό μετατρέπεται σε πηγή ψυχικής ηδονής.

Ελευθερία: Η δυνατότητα αυτόβουλης και απεριόριστης δράσεως σύμφωνα με τις επιθυμίες κάποιου. Η καθολική ελευθερία, με τα σημερινά δεδομένα, είναι το σωρευτικό αποτέλεσμα της ατομικής, της κοινωνικής και της πολιτικής ελευθερίας, καθώς και των εσωτερικών ελευθεριών. Η Ελευθερία είναι το ύπατο αγαθό του ανθρώπου. Δεν υπάρχει όμως καμία ελευθερία χωρίς την αντίστοιχη ευθύνη. Ουσιαστικά η ελευθερία είναι μια ιδανική κατάσταση εξισορρόπησης αναγκών, ικανοτήτων, δυνατοτήτων με τις συνθήκες περιβάλλοντος που βρίσκονται σε ένα διαρκή αγώνα αλληλοεπιδράσεων.

Δημοκρατία: Το πολίτευμα, σύμφωνα με το οποίο η εξουσία [εκ του ρήματος *έξιμι*] ανήκει στο Δήμο, τούτέστιν τον Λαό. Οι διαχειριστές της εξουσίας είναι εντολοδόχοι. Χωρίς Δήμο, ως οντότητα, δεν υπάρχουν Πολιτεία και Κράτος δηλαδή ισχύς για εφαρμογή της βούλησης του δήμου. Η υπόσταση δήμου απαιτεί ένα βαθμό συνοχής και ανοχής μέσα σε συναίσθημα του συν-ανήκειν. Με άλλα λόγια απαιτείται αδελφосύννη. Η μόνη που γεφυρώνει και εξισορροπεί τις αντιθέσεις που οπωσδήποτε ανακύπτουν στην εφαρμογή των ατομικών βουλήσεων. Κατά την εφαρμογή της ατομικής ελευθερίας και ισότητας, ανακύπτουν αντικρουόμενες συνιστώσες. Η διαφορετικότητα, η ατομικότητα, η ταυτοσημία, η μη απόλυτη συγκρισιμότητα και αντικαταστησιμότητα και τόσα άλλα μόνον σε ένα πνεύμα αδελφосύννης, όμοιο με εκείνο της Οικογένειας μπορούν να εξισορροπηθούν με δίκαιο τρόπο. Άλλως προκαλούνται διασπαστικές τάσεις.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ.

- Όλες οι παραπάνω έννοιες, όπως και οι έννοιες Έθνος, Πολιτεία, Κράτος, Κοινότητα, Κοινωνία κλπ αναφέρονται στον Άνθρωπο, ως πρόσωπο., ως «ιερή» οντότητα και έχουν ως σκοπό την ολβιότητά του. Τις έχει μορφοποιήσει και επιλέξει ως αγαθά και αξίες της ζωής του, ο ίδιος ο άνθρωπος, που συνιστά την αφετηρία και το τέλος.

- Η οικογένεια, η Πατρίδα, η Θρησκεία έχουν ως στοιχείο τους ένα βαθμό ιερότητας. Η αξία του ιερού φέρνει τα άτομα πιο κοντά γιατί τα προβάλλει ως πρόσωπα σε ευρύτερους χώρους και χρόνους, μέχρι την αιωνιότητα. Η ιερότητα είναι αγνή, όταν κρυσταλλώνεται στην αλήθεια, το κάλλος και το αγαθό. Διαφορετικά καθίσταται πηγή φανατισμού.

- Η δημοκρατία αναδύεται από το μέτρο των χρυσών αναλογιών. Μόνον μια δημοκρατία, η οποία σέβεται την αναλογία του κάθε συστατικού της [πολιτικού, παιδείας, οικονομικού, δικαιοσύνης, εθνικής άμυνας κλπ] μετουσιώνεται σε πηγή ολβιότητας, οπότε τα ανθρώπινα δικαιώματα αναδύονται ως θαλερές ποιότητες.

- Η Δημοκρατία δεν είναι μια απλή ονομαστική κατάκτηση. Είναι ιδανικό που συνεχώς διαφεύγει. Είναι ένα διαρκές **κοινωνικό πρόταγμα** όλων των μελών της.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

Η ζωή του ανθρώπου είναι μια σύνθεση ενεργημάτων με ξεχωριστό ρόλο και αξία. Όλες οι αξίες πρέπει να θεωρούνται ταυτόχρονα. Ποτέ και καμία κυριαρχία ενός στοιχείου επί των λοιπών. Συντονισμός μόνο. Από την αρμονική σύνθεση, μέσα στα πλαίσια της χρυσής αναλογίας, όλων των δραστηριοτήτων, αναδύεται η ολβιότητα των μελών της κοινωνίας.

Τούτο είναι άλημα πολιτών- προσώπων τα οποία διαμορφώνονται με την παιδαγωγία και την ανδραγωγία.

Δεν υπάρχει, λοιπόν, ασυμβατότητα των παραπάνω αγαθών και αξιών. Είναι επιδεκτικά αρμονικής σύνθεσης.

Τα περί αντιθέτου συνιστούν απλές ιδεοληψίες για συσπειρώσεις που οδηγούν εκ του ασφαλούς στην καταστροφή καθώςον προκαλούν διχοστασία και αντιπαλότητες.

Δημήτρης Μπάκας

Μάιος 2014

